

Dyž sa nám, má milá,
zebrati nedajú,
tak si my zajdeme
k tichému Dunaju.

Za tichým Dunajem,
je tam knězů sedem,
z tech nás zesobáší,
moja milá, jeden.

2.

Mezi dverma stáli,
obá dvá plakali,
na kameň na bramor
słze jím padaly.

Milá mu dávala
bílého šátečka,
aby si on utřel
své černé očička.

Nevezmem, nevezmem,
ani si neutrem,
za falešnú lásku
pěkně ti děkujem.

3.

Vřby, milé vřby,
do vás radem stařal,
do řa, můj šohajku,
ode mňa rozvadařal.

Do by řna rozvadařal,
ředa moja mati,
že si ty chudobná,
a já su bohatý.

549.

Ze Želetic.

Aj, podřme, mi - lá k Duna - ju, aj, podřme, mi - lá
k Duna - ju aj, kde nás li - di ne - zna - jů, aj, kde nás li - di
ne - zna - jů.

550. a)

Z Vážan K.

Dyž sem řla z kostela vod slova bo - ří - ho, potka - la mně
ma - ti řo - ha - jíčka mý - ho.